

к Ст. 8. Гл.
4; 25.

л Иоан. 15; 15.
1 Пет. 5; 18.
1 Иоан. 5; 16.
4; 9; 10.

м Гл. 5; 25.
Ефес. 2; 15.
Евр. 9; 14.
1 Иоан. 4; 7.

н Гл. 4; 48.
1 Сол. 4; 10.

о Гл. 8; 52.
п 2 Кор. 5; 18,
19. Ефес. 2;
16. 1 Кол. 4;
20, 21.

р Иоан. 5; 26.
14; 19. 2 Кор.
4; 10, 11.

с Гл. 2; 17. 5;
29, 50.

т Быт. 5; 6.
1 Кор. 15;
21.

у Быт. 2; 17.
Гл. 6; 25.
1 Кор. 15;
21.

ф Гл. 4; 15.
1 Иоан. 5; 4.

х 1 Кор. 15;
21, 22, 45.

ц Иса. 55; 11.
Мат. 20; 28.
26; 28.

Духа Святаго. Понеже *Христосъ, когато ный бѣхмы още немощни, на *опредѣлено-то* време умрѣ за нечестивы-тѣ. Защото едва ще ся намѣрва да умре нѣкой и за праведенъ *человкъ*; (а може бы да дързне нѣкой да умре за благодѣтелнаго;) Но *Богъ показува своиж-тж къмъ насъ любовь, защото когато ный още бѣхмы грѣшници, Христосъ умрѣ за насъ; Много повече сега като ся оправдахмы *чрѣзъ кръвь-тж му, ще ся избавимъ *отъ гнѣвъ-тѣ чрѣзъ него. Защото *неприятели като бѣхмы ако ся *примирихмы съ Бога чрѣзъ смърть-тж на Сына му, колко повече сега примирени като смы ще ся избавимъ *чрѣзъ неговъ-тѣ животь. И не токо това, но и *схвалимъ *ся въ Бога чрѣзъ Господа нашего Иисуса Христа, чрѣзъ когото пріяхмы сега примиреніе.

За това, както *чрѣзъ одного чловѣка *грѣхъ-тѣ влѣзе въ свѣтъ-тѣ, *и чрѣзъ грѣхъ-тѣ смърть-та, и така *минажъ смърть-та въ всички-тѣ чловѣцы, понеже всички съгрѣшихж. (Защото и до прѣдъ законъ-тѣ *грѣхъ-тѣ бѣше въ свѣтъ-тѣ; *грѣхъ обаче не ся счита когато нѣма законъ;) Но *смърть-та отъ Адама до Моисея царувà и надъ тѣзи които не бѣхж согрѣшили споредъ прѣстъпваніе-то на Адама, който е *образъ на Бжджщій-тѣ. Но не както съгрѣшеніе-то, така и дарованіе-то; защото ако поради прѣгрѣшеніе-то на одного-то измрѣхж много-то, то Божія-та благодать и дарованіе-то чрѣзъ благодать-тж на одного-то чловѣка, Иисуса Христа, много повече ся прѣумножи *за мнозина-та. И *дарба-та не е както *сждба-та* чрѣзъ одно-